

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 21Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519200487
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2519200487.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudcom Mgr. Pavlom Ištókom, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO : 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, proti žalovaným : X. L. R., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, P., X. D. R., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, P., o zaplatenie 10 628,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 10039,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9360,03 eur od 18.09.2018 do zaplatenia, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti o zaplatenie istiny 589,68 eur, spolu s úrokom z omeškania zo vo výške 5 % zo sumy 1268,67 eur od 18.09.2018 do zaplatenia a úroku z úveru vo výške 6,69 % zo sumy 9949,71 Eur od 18.09.2018 do zaplatenia súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,24 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručený súdu dňa 12.03.2019 žalobca žiadal súd, aby žalovaným uložil povinnosť zaplatiť 10 628,70 eur spolu s úrokom 6,69 % ročne zo sumy 9949,71 Eur od 18.09.2018 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10 628,70 eur od 18.09.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Dôvodom podania žaloby bola skutočnosť, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 16.12.2011 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 11 000,00 EUR. V zmysle čl. II. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z medziúveru mesačnou splátkou vo výške 61,33 EUR splatnou prvého každého mesiaca a musia byť uhradené žalobcovi do 15 dňa mesiaca, ktorá bola v zmysle čl. II. zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 6,69 % p. a. úroky z medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní sa zároveň zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 17,60 EUR. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia ako splátku úroku z medziúveru preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. II. zmluvy o úvere. Žalovaní I. a II. porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 18.07.2018 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané

splátky neboli doplatené žalobca dňa 17.09.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 1 050,29 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 11 000,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 9 949,71 EUR (istina). Žalovaná suma, t. j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (17.09.2018), predstavuje sumu vo výške 10 628,70 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 9 949,71 EUR a z nezaplatených 6,69 % p. a. úrokov za úver zo sumy 11 000,00 EUR do 17.09.2018 spolu vo výške 678,99 EUR. Žalobca uviedol, že v žalobe si neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov celkovo vo výške 350,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 17.09.2018 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.09.2018. (10 978,70 EUR - 350,00 EUR = 10 628,70 EUR, t. j. žalovaná suma). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VII. bod 6. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,69 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. VII. bod 8. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 18.09.2018).

3. Žalovaní 1/ a 2/ so žalobou vyjadrili nesúhlas a uviedli, že popierajú skutkové tvrdenia protistrany v celom rozsahu a uvádzajú vlastné tvrdenia. Nárok neuznávajú čo do výšky a dôvodu. Z opatrnosti podávajú námietku premlčania. Žalobca žiada priznať nárok bez právneho dôvodu a úzeru čo je v právnom štáte nepripustné. Žalobca svoj nárok neosvedčil relevantnými dôkazmi. Priložené listiny neosvedčujú uplatňovaný nárok. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

4. V rámci repliky žalobca uviedol, že žalovaní uvádzajú, že nárok žalobcu je sporný, no neuvádzajú v čom táto spornosť spočíva. Žalovaní majú za to, že nárok si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a neosvedčil nárok relevantnými dôkazmi. K uvedenému žalobca uvádza, že uvedené tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Žalobca si uplatňuje svoj nárok z titulu zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená so žalovanými a na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver. Nakoľko žalovaní úver prestali splácať riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žiadal o jednorazové vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov. Všetky svoje tvrdenia žalobca doložil listinnými dôkazmi. K námietke premlčania žalobca uvádza, že predmetný nárok premlčaný nie je a k tvrdeniu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, žalobca uvádza, že žalovaní nešpecifikovali, konkrétne ktoré zmluvné podmienky sú neprijateľné, žalobca tak má za to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

5. Žalovaní 1/ a 2/ zhodne v rámci dupliky uviedli, že žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. s týmto nesúhlasia a uvádzajú svoje konkrétne tvrdenie, ktoré vyplýva zo zmluvy č. XXXXXXXX XXX. Poplatky - sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukazujem na Rozhodnutie Kraj ského súdu v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18 Co 109/2011 , „ v zmysle ktorého súd za neprijateľnú určil s poukazom na judikatúru nemeckého Najvyššieho spolkového súdneho dvora aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Odvolávací súd si v tomto smere osvojuje nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. V tomto zmysle za neprijateľné súdy posúdili napr. paušálne náklady s uplatnením pohľadávky, zmluvné sankcie, úroky z omeškania a cenu odplaty za poskytnutie úveru. Odvolávací súd za neprijateľnú podmienku určil aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňovalo inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. "

6. Poplatok za spracovanie úveru sa zaúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku - uvádzam, že poskytnutie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú časť, je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške, pričom veritelia úroky počítajú aj z neposkytnutých finančných prostriedkov. I samotná povinnosť uhradiť poplatok za spracovanie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. pretože predstavuje plnenie, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie. Jedná sa o plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech veriteľa, pričom odplatou za poskytnutie úveru sú úroky. Za takúto podmienku považujú poplatok za uzatvorenie zmluvy a poplatok za vedenie účtu stavebného sporenia. čl. H - Stavebný úver bod 2. - Veriteľ je oprávnený uspokojiť z mesačnej splátky svoje pohľadávky v naslednom poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu - Takáto zmluvná podmienka

je hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke ľubovoľnú dodávateľa a teda jeho svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Započítavanie platieb spotrebiteľa veriteľom najskôr na príslušenstvo a až potom na istinu, zakladá hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je spôsobilé navyšovať náklady spotrebiteľa s úverom na rozdiel od použitia jeho platieb v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukazujem najmä na Amortizačnú tabuľku poskytnutú dodávateľom, v ktorej je zjavne uvedená táto nerovnováha hlavne počas prvých 15. rokov splácania úveru. ěl. Vnl. 3 rozhodcovská doložka - rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. V tejto súvislosti poukazujem na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011, č.k. 1000/326/2010, v ktorom súd konštatoval: „Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj rozhodcovská doložka, ktoráformálne žalobcovi umožnila výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom a to z dôvodu, že možnosť iniciovania sporu je iba akademická a takáto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.“ ěl. VIII. 8 - Predmetné ustanovenie nebolo osobitne dojednané a hrubým spôsobom sa odchyľuje v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia § 581 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná, rovnako nemožno započítať ani premlčané pohľadávky. Táto zmluvná podmienka je neprijateľnou, pretože v zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka je započítanie účinné, len ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu, teda prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie.

7. Žalobca k duplike žalovaných uviedol v prípade, ak by mal okresný súd za to, že predmetná zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, uvedené nemá za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu a preto tu nie je daný dôvod na to, aby okresný súd žalobu zamietol. Žalovaní vo svojom vyjadrení poukazujú na zmluvné podmienky, ktoré na predmetný vzťah neboli žiadnym spôsobom aplikované, žalobca si rovnako neuplatnil ani žiadne poplatky, ako je zrejmé aj z podanej žaloby. V predmetnej veci je nepochybné, že zmluva o úvere bola riadne uzatvorená. Žalobca si dovoľuje poukázať na to, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade s platnými právnymi predpismi v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Žalovaní úver čerpali a prestali si plniť svoje povinnosti riadne a včas. Žalovaní úver dlhodobo nesplácajú a ani po podaní žaloby neuskutočnili žiaden vklad, nepokúsili sa so žalobcom mimosúdne dohodnúť, jediným cieľom žalovaných je vyhnúť sa povinnosti vrátiť peňažné prostriedky, splniť si povinnosť na ktorú sa zaviazali.

8. Žalovaný uviedli, že so žalobcom komunikovali a žiadali aj o odklad splátok, nakoľko určitú dobu boli bez príjmu. Komunikovali aždo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Dlh vo výške 10 628,70 eur však neuznali a trvajú na tom že zmluva je neplatná Poukázali na rozhodnutia súdov, ktoré úplne alebo čiastone rozhodli v prospech spotrebiteľa v spore so žalobcom.

9. Na pojednávanie dňa 26.05.2020 sa nedostavili žalobca, žalovaný 1/, žalovaný 2/, - doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 178 ods. 2 CSP bola zachovaná. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil pričom súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalovaní 1/, 2/, 3/, neúčasť ospravedlnili a nežiadali o odročenie pojednávania a taktiež súhlasi v konaní v ich neprítomnosti. Súd preto rozhodol že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a žalovaných 1/, 2/ podľa § 180 C.s.p.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 13.12.2011, amortizačná tabuľa pre medziúver, VOP pe stavebné sporenie FO, upozoreniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.07.2018 vrátane doručení č.l. 15-16, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.09.2018 vrátane doručenie č.l. 17-19, výpisom z účtu medziúveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, výpisom z účtu žalovanej 1/ za rok 2019 zo dňa 19.02.2020, a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Na základe zmluvy o stavebnom sporení žalobca ako veriteľ a žalovaný 1/ ako dlžník a žalovaný 2/ ako spoludlžník uzavreli dňa 13.12.2011 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „Zmluva predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ mimoriadny medziúver vo výške 11000 Eur ,pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení (ďalej len všeobecné podmienky) sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver vo výške cca 6969,96 Eur .

Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení.

12. Podľa článku I. bod 2 účelom tohto mimoriadneho medziúveru ako aj stavebného úveru je: modernizácia bytu, bytového domu, alebo rodinného domu, alebo udržiavacie práce na nich, Dlužník je dohodnutým účelom viazaný, t. j. mimoriadny medziúver, prípadne stavebný úver môže použiť na financovanie bytových potrieb zvolenou formou na území Slovenskej republiky.

13. Základné úverové podmienky v zmysle čl. II. zmluvy - medziúver: - celková výška medziúveru: 11.000,00 € - úroková sadzba medziúveru: 6,69%, - výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru: 61,33 €, - splatnosť splátok úrokov z medziúveru: 1. deň mesiaca, - počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy 219, - úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok medziúveru: maximálne vo výške ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, aktuálne vo výške základnej úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. - výška mesačného vkladu, ktorý má dlžník realizovať je 22,39 €, pričom splatnosť tohto vkladu je 15. deň mesiaca. Počet mesačných vkladov je 219. - doba trvania medziúveru/stavebného úveru v rokoch 27,48 - konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru do 30.06.2039 - RPMN pri medziúvere 7,19% (RPMN je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú uvedené v prílohe zmluvy). - priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v SR stanovená MF SR platná ku dňu podpisu je 20,30%, - celková výška medziúveru: 11.000,00 € - celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť: 26.777,24 €.

14. Základné podmienky stavebného úveru sú uvedené v úverovej zmluve takto: - výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy: 6969,96 €, - úroková sadzba stavebného úveru: 4,70%, - výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru: 78,93 €, - splatnosť splátok stavebného úveru: 1. deň mesiaca, - počet splátok istiny: 111, - počet splátok úrokov stavebného úveru: 111, - úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok stavebného úveru: 3 % nad dohodnutú úrokovú sadzbu pre úroky, -, - RPMN 5,40%.

15. Poplatok za spracovanie medziúveru je splatný pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru, tak, že celková výška poukazovaných finančných prostriedkov medziúveru bude znížená o výšku tohto poplatku.

16. Podľa čl. II Zmluvy. Základom pre poskytnutie mimoriadneho medziúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie tejto zmluvy. Mimoriadny medziúver sa poskytuje do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zúčtuje bez zvláštneho prehlásenia s nahotovenými prostriedkami zmluvy o stavebnom sporení (nasporená suma a stavebný úver).

17. V zmysle čl. V. zmluvy (Práva a povinnosti zmluvných strán) dlžník sa zaväzuje najmä uhradiť všetky splátky mimoriadneho medziúveru, respektíve stavebného úveru včas a riadne, uhradiť všetky náklady a poplatky súvisiace s poskytnutým mimoriadnym medziúverom a stavebným úverom.

18. V zmysle čl. VI. zmluvy (Omeškanie splácania), bod 3, v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami, alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

19. V zmysle čl. VII. bod 4 písm. a) zmluvy, pre mimoriadny medziúver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. všeobecných podmienok,

20. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa zaviazali splácať úroky stavebného medziúveru 6,69 % p.a. mesačnými splátkami po 61,33 Eur a po pridelení cieľovej sumy sa zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % p.a. mesačnými splátkami po 78,93

21. Žalobca výzvou zo dňa 18.07.2018 - upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vyzval žalovaných na úhradu vkladu na účte stavebného sporenia resp. omeškaných splátok úrokov z medziúver vrátane splátky za mesiac júl 2018 vo výške 473,58 eur s upozornením že ak do 31.07.2018 nedôjde k úhrade, bude žalovaným zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. predmetné upozornenie si žalovaný 1/ a 2/ prevzali 23.07.2018

22. Listom zo dňa 17.9.2018 žalobca oznámil žalovaným, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Toto oznámenie malo označenie "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru". V oznámení uviedol, že v zmysle zmluvy o úvere, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby je PSS, a.s. oprávnená jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v zmluve o úvere, resp. vo všeobecných podmienkach stavebného sporenia.

Z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, žalobca niekoľkokrát písomne upozornil a vyzval žalovaných k pravidelnému splácaniu úveru. Vzhľadom k tomu, že porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, boli naplnené skutočnosti v zmysle zmluvy o úvere, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Týmto žalobca oznámil, že dňa 17.9.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe zmluvy o úvere, resp. všeobecných podmienok stavebného sporenia. Na základe toho žalobca žiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 17.09.2018 predstavuje 10978,70 eura.

23. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si žalovaný 1/ neprevzal v odbernej lehote a zásielka sa vrátili žalobcovi dňa 11.10.2018. Žalovaný 2/ si oznámenie prevzal dňa 20.09.2018.

24. Z výpisu z účtu stavebného sporenia vyplýva, že nasporená suma predstavuje 1050,29 eura, preúčtovaná nasporená suma 1050,29 eura, Zároveň žalobca tento účet zaťažil rôznymi poplatkami za upomienky a predžalobné upomienky a "individuálne riešenie omeškania splátok" spolu vo výške 240 eur (16x 15 eur)

25. Z výpisu z účtu medziúveru vyplýva, že žalobca poskytol žalovaným dňa 22.12.2011 sumu 8800,00 eura a dňa 03.07.2013 sumu 2070,00 eura (položky označené ako výplata medziúveru), teda spolu 10870 eura. Žalobca pri poskytnutí úveru zaúčtoval poplatok za spracovanie úveru vo výške 130 Eur, poplatok za vedenie účtu medziúveru zaúčtoval dňa 16.12.2011 vo výške 25 Eur, 01.01.2012 vo výške 25 Eur, 01.01.2013 - 25 eur.

26. Z výpisu z účtu stavebného sporenia vyplýva, že žalobca dňa 29.11.2011 zaúčtoval poplatok za uzatvorenie zmluvy 110 eur. Poplatok za vedenie účtu stavebného sporenia zaúčtoval žalobca dňa 29.11.2011 vo výške 18 eur, 01.01.2012 vo výške 12 eur - od 01.01.2013 do 01.02.2017 - 51 x 0,99 eur (50,49 eur) a od 01.03.2017 do 01.09.2018 21x 1,59 eur so zľavou za vedenie účtu 0,20 eur - t.j 1,39 eur /29,19 eur/) Celkovo teda poplatky zaúčtované na účte stavebného sporenia vo výške 219,68 eur.

27. Celkovú dlžnú sumu žalobca vypočítal na 10 628,70 eura, z toho istina (základ pre výpočet riadnych úrokov) 9949,71 eura, nezaplatené úroky za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 678,99 eura.

28. Z výpisu z účtu za rok 2019 (č.l. 2019) vyplýva, že žalobca eviduje zostatok na účte k zosplatenému medziúveru ku dňu 31.12.2019 vo výške 12170,15 eur.

29. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil:

30. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom

31. Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

33. Podľa § 52 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 19.01.2017, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len Zákon o ochrane spotrebiteľa), na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky

alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Podľa § 23a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. 34. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom (ďalej len "stavebný úver"). Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokové sadzby stavebných úverov, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Podľa § 7 ods. 4 Zákona o stavebnom sporení, zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl. 3 ods. 1), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

39. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 nekalá podmienka uvedená v článku 3 smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú kompenzáciu.

40. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 16.12.2011 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. v spojení s § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy) majúcu formulárovú podobu, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaní sú spotrebiteľmi, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

41. Pri závere o spotrebiteľskom charaktere zmluvy a v rámci tohto právneho vzťahu uzavretej zmluvy súd vychádzal aj z dôvodovej správy k zákonu č. 150/2004 Z. z. podľa ktorej: „Spotrebiteľské zmluvy, ktoré možno nazvať aj typové či adhézne, sú zmluvy, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ (oferent) zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv, a stanovuje aj podmienky jej realizácie. Návrh zmlúv býva veľmi často predtlačný na formulároch s tým, že fyzická osoba - spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať a môže tento návrh buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť.“

42. Súd vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský.

43. Súd uvedomujúc, si že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda od počiatku o typický občianskoprávny vzťah.

44. Ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva.

45. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie

46. Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov. Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta ZP EÚ“) uznáva rovnaké hodnoty ako Ústava SR, oblasťou, v ktorej však poskytuje ochranu práv nad rámec Ústavy SR je práve oblasť spotrebiteľských právnych vzťahov. V tomto smere je potrebné poukázať na čl. 38 Charty ZP EÚ,

podľa ktorého politiky štátov zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na znenie čl. 7 Ústavy SR je Charta ZP EÚ vo svetle Lisabonskej zmluvy súčasťou právneho poriadku SR. Charta ZP EÚ tak Slovenskej republike ako členskému štátu EÚ uložila povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov.

47. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ ako (spolu)dlžníci uzatvorili so žalobcom ako veriteľom dňa 16.12.2011 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorou vznikol medzi stranami sporu právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovaným ako fyzickým osobám - nepodnikateľom peňažné prostriedky a žalovaní sa tieto zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalobca žalovaným poskytol dňa 22.12.2011 sumu 8800,00 eura a dňa 03.07.2013 sumu 2070,00 eura (položky označené ako výplata medziúveru), teda spolu 10870 eura

48. Súd mal tiež za preukázané, že žalovaní úver riadne nespĺcali a porušili svoju povinnosť splátky úveru riadne a včas uhrádzať. Žalobca vyzýval žalovaných na splatenie dlžnej sumy a zároveň ich upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a to listom zo dňa 18.07.2018, kedy v závere listu tučným zvýrazneným písmom uviedol, že v prípade, že v poskytnutej lehote nespĺnia vyššie uvedené požiadavky, Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. Po tomto upozornení žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.09.2018, pričom konečný dlh vyčíslil na 10830,76 eura.

49. Z predloženej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.12.2011 vyplýva, že za spracovanie medziúveru a za vedenie účtu medziúveru je dlžník povinný hradiť poplatok podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov .

50. V prípade poplatku za spracovanie medziúveru, ktorý súd vyhodnotil samotný poplatok za neplatné zmluvné dojednanie, nakoľko tento bol zjednaný v rozpore s požiadavkou dobrých mravov na ujmu spotrebiteľa, lebo poplatku chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Veriteľ, resp. žalobca nepreukázal a súdu nie je zrejmé a ani zo zmluvy nevyplýva, za aké konkrétne poskytnuté služby vlastne má dlžník poplatok platiť, lebo spracovanie medziúveru je zrejme ponukou veriteľa (predloženie podmienok, za akých je veriteľ ochotný poskytnúť úver spotrebiteľovi) a až jej akceptáciou ponuky dlžníkom vzniká zmluvný vzťah. Zmluvné dojednanie o predmetnom poplatku je v zmluve bez vymedzenia akýchkoľvek práv a povinností, nie je zrejmá jeho funkcia, je dojednaním neurčitým a nezrozumiteľným. Ide teda len o administratívnu činnosť veriteľa, ktorá logicky súvisí s jeho predmetom podnikania a charakterom uvedeného zmluvného záväzku. Poplatok tak slúži len veriteľovi na úhradu jeho administratívy a za uplatnenú protihodnotu nie je spotrebiteľovi poskytovaná žiadna služba, resp. benefit.

51. Zároveň súd poplatky za upomienky a predžalobné upomienky, resp. individuálne riešenie omeškania splátok ktoré žalobca účtoval žalovaným spolu vo výške 40 eura, vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetné poplatky dokonca neboli v zmluve ani spomenuté. Je potrebné si uvedomiť, že princíp autonómie vôle chránenej v článku 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd sa hodnotí aj s ohľadom na princíp ochrany spotrebiteľa, z ktorého plynie požiadavka transparentnosti zmluvných dojednaní, ktoré sú predkladané spotrebiteľovi na podpis. Z nich musí byť zrejmé, aké bude finálne zaťaženie žiadateľa o úver. Klient musí byť dostatočne informovaný tak, aby po zrelej úvahe akceptoval alebo odmietol ponúknuté podmienky. Navyše poplatky za upomienky vo výške 15 eura, sú zjavne neprimerané. Majú vyslovene sankčnú povahu a svojou podstatou predstavujú zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, ktorá však musí byť dohodnutá písomne. Uvedenými poplatkami dodávateľ obchádza ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, čo je neprípustné. Zmluvnú pokutu totiž by mohol súd moderovať.

52. Čo sa týka poplatku za vedenie účtu stavebného sporenia tento v zmluve nebol individuálne dojednaný, ale len jednostranne určený žalobcom v sadzobníku poplatkov / Vrchným Krajským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17U 192/10),...-je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku)/. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver - dlh, nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášal spotrebiteľ, keď navyše žalovanej nie je poskytované žiadne protiplnenie. (rozsudok nemeckého

Spolkového súdneho dvora zo dňa 7. júna 2011, sp. zn. XI ZR 388/10) . Podľa Spolkového súdneho dvora bolo vedenie úverového účtu prevažne v záujme banky.

53. Svoju základnú povinnosť, vyplývajúcu zo zmluvy o poskytnutí úveru, t. j. poskytnúť klientovi finančné prostriedky, totiž banka zväčša vykoná prevodom na účet klienta alebo účet tretej osoby; k poskytnutiu úveru nie je úverový účet potrebný. Úverový účet tak vykonáva zúčtovaciu funkciu, lebo banka vo svojom vlastnom záujme musí kontrolovať stav klientových záväzkov a ich plnenie. Právne závery Spolkového súdneho dvora sú vzhľadom na mieru zhodnosti slovenskej a nemeckej právnej úpravy neprijateľných podmienok, keď obe vychádzajú zo smernice Rady 93/13/EHS, plne aplikovateľné aj podľa slovenského práva. S uvedeným súvisí aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-168/00 Simone Leitner proti TUI Deutschland GmbH & Co. KG. Pri posudzovaní, či poplatok za správu úverového účtu predstavuje neprijateľnú podmienku súd vychádzal aj zo záverov Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 28.11.2012, ktorá jednoznačne poplatok za vedenie úverového účtu v zmluvách spoločnosti Prima banka Slovensko posúdila ako neprijateľný. V uvedenom prípade závery komisie o neprijateľnosti poplatku za správu úverového účtu boli podnetom pre zmenu zákonnej úpravy, čoho výsledkom bolo prijatie novely č. 132/2013 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='132/2013 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorou sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorou sa doplnil § 37 odsekom 21, ktorý znie: Banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.%2523708-715'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Obchodného zákonníka, osobitného zákona 35c) alebo osobitnú službu, ktorá nie jpodmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Tento zákon nadobudol účinnosť od 10.6.2013 a od tejto doby banky prestali klientom účtovať poplatky za vedenie úverových účtov hoci ich mali v zmluve dohodnuté. Súd dospel k záveru, že poplatok za vedenie účtu stavebnéh sporenia je v rozpore so zákonom, keďže je iba v záujme veriteľa a samotní klienti z neho nemajú nijaký úžitok.

54. Všetky žalobcom zaúčtované poplatky ktoré súd vyššie posúdil za neprijateľné podmienky, tak súd zohľadnil pri určení konkrétnej výšky dôvodného nároku žalobcu, a priznal žalobcovi zostatok istiny vo výške 9360,03 eura (ktorý predstavuje ním uplatnenú istinu 9949,71 eura bez poplatku za spracovanie medziúveru 130 eura, a poplatkov za upomienky, predžalobné výzvy resp. individuálne riešenie omeškania splátok spolu 16 x15 Eur t.j. 240 Eur, poplatku za uzatvorenie zmluvy - 110 eur, poplatkov za vedenie účtu stavebného sporenia - 109,68 eur), a uplatnené kapitalizované úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 678,99 eura, spolu teda 10039,02 eura.

55. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

57. Na základe citovaných zákonných ustanovení súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 9360,03 eura (nesplatená istina) za obdobie od 18.09.2018 (od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) do zaplatenia.

58. Súd žalobcovi nepriznal úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov do zosplatenia pohľadávky(678,99 Eur). Súd poukazuje na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov, resp. z úrokov z omeškania) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvom. Oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obdo 4/1994 z 29.03.1995). Inak povedané, ani Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, preto žaloba bola v tejto časti ako nedôvodná zamietnutá.

59. Pokiaľ ide o nepriznanie úrokov za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru súd má za to, že po zosplatení úveru patria veriteľovi iba úroky z omeškania. Z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka podľa názoru súdu vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti. Z uvedeného dôvodu má preto žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku

z úveru iba do doby dojednanej ako termín splatnosti úveru, resp. po vyhlásení predčasnej splatnosti, do vyhlásenia tejto predčasnej splatnosti. Po tomto termíne už veriteľovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania.

60. Súd pritom vychádza z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, ktorým ústavný súd odobril názor súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom uznesení konštatuje, že tento výklad považuje za ústavne akceptovateľný. Súd zároveň poukazuje na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého, cit: „Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil.“

61. K uvedenému súd dodáva, že pri posudzovaní pozície dlžníka, ktorý by porušením povinnosti získal výhodnejšie postavenie oproti dlžníkom, ktorí svoje záväzky plnia riadne, nakoľko sa zbavil povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie (úroky) je potrebné brať do úvahy aj následok tohto porušenia, ktorým je predčasná (mimoriadna) splatnosť celej pohľadávky. Dlžník v prípade mimoriadnej splatnosti úveru síce nemá povinnosť platiť (zmluvné) úroky, na druhej strane stráca výhodu splátok a je povinný zaplatiť celý (zvyčajne nie malý) dlh naraz a skôr, ako bolo pôvodne dojednané. Z pozície veriteľa to znamená, že síce stráca nárok na úroky, ale na druhej strane má nárok na zaplatenie celého dlhu naraz bez (zvyčajne niekoľkoročného) čakania na jeho úhradu, ako je to v prípade postupného splácania. Preto argumentácia o „zvýhodňovaní“ dlžníka neplniaceho si svoje zmluvné povinnosti nemôže obstáť. Podľa názoru súdu ani prípadná „dohoda“ o úrokoch obsiahnutá v obchodných podmienkach nemôže byť právnym základom pre priznanie úrokov po zosplatení úveru, nakoľko je evidentné, že sa nejedná o individuálne dojednanie zmluvných podmienok a súčasne ide o úpravu v neprospech spotrebiteľa, ktorá vyvoláva hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech slabšej zmluvnej strany. Súd poukazuje tiež na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 77/2017, v zmysle ktorého niet kogentnej úpravy, podľa ktorej by bolo možné priznať úroky dohodnuté popri úrokoch z omeškania. Dohodnuté úroky za úver zákon reguluje bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je v neprospech spotrebiteľa a tiež vyvoláva

hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. 55. Z novšej judikatúry súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24Co/101/2017 zo dňa 29.05.2018, sp. zn. 3Co/41/2018 zo dňa 07.06.2018, sp. zn. 8Co/170/2017 zo dňa 17.12.2018, sp. zn. 6Co/137/2017 zo dňa 21.08.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/48/2018 zo dňa 23.11.2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/213/2018 zo dňa 14.11.2018, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/28/2017 zo dňa 18.01.2018.

62. Súd v ďalšom konaní vychádzal zo sumy reálne poskytnutého a čerpaného mimoriadneho medziúveru vo výške 10870 Eur (bez žalobcom strhnutých poplatkov vo výške 130 Eur). Na tomto mieste súd poukazuje na súdmi judikovanú neprijateľnosť takej zmluvnej podmienky, ktorou je poplatok za poskytnutie úveru a dohoda o vyplnení zmenky. V rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 18Co/109/2011 sa uvádza, že aj ďalšiu sumu, ktorú si žalovaný započítal v okamihu poskytnutia úveru s odôvodnením, že ide o poplatok za uzavretie úveru, správne súd prvého stupňa odpočítal od výšky úveru. Súd pri svojom rozhodovaní nemohol opomenúť spotrebiteľský charakter právneho vzťahu strán sporu. Aj keď nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (stavebné sporenie podlieha úprave osobitného zákona), nevyhnutná je aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, účinného k 17.06.2005, kedy bola uzatvorená zmluva, napriek tomu, že zmluva o stavebnom sporení nie je ako zmluvný typ uvedená v § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Slovenská republika je od svojho vstupu do Európskej únie viazaná nielen vnútroštátnou, ale aj komunitárnou právnou úpravou (vrátane rozsudkov Súdneho dvora ES), ktorá je prioritnou. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo 16.11.2010 vo veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o. C-76/10, ktoré je prameňom práva a vychádza z účelu právnej úpravy Smernice č. 93/13, vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, rovnako prejednáva rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Asturcom C-40/08.

63. Z týchto dôvodov súd žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

64. Pokiaľ ide o jednotlivé námietky žalovaných tak tu sa bude súd vyjadrovať len k tým, ktoré neboli zodpovedané jeho predchádzajúcim výkladom. Dlh žalovaných nie je premlčaný nakoľko v predmetnej veci došlo k predčasnej splatnosti celého dlhu dňa 18.09.2018 pričom žalobci si ho žalobou uplatnil už dňa 12.03.2019 t.j. pred uplynutím 3 ročnej premlčacej lehoty. Námietka premlčania je preto nedôvodná a súd na ňu neprihliadol.

65. Zmluva uzavretá medzi stranami obsahuje neprijateľné podmienky tak ako už súd skonštatoval, ich samotná existencia v zmluve však nezakladá neplatnosť zmluvy, ale len neplatnosť dotknutých ustanovení. Nakoľko žalovaný právomoc všeobecného súdu nenamietali, súd sa platnosťou rozhodcovskej doložky nezaoberal, vzásadne platí že by predmetnú vec súd prejednal aj v prípade platnej rozhodcovskej doložky ak žiadna zo strán pri prvom úkonu nenamietala právomoc súdu. Taktiež je nevyhnutné uviesť, že samotná neplatnosť rozhodcovskej doložky nemôže mať za následok neplatnosť samotného samotného zmluvného vzťahu.

66. V zmluve bola výška úroku jednoznačne vyjadrená (6,69 % p.a. pri mimoriadnom medziúvere a 2,0 % p. a. pri stavebnom úvere), súd ju považuje za primeranú, keď táto výrazne neprevyšuje priemernú výšku úrokov požadovaných v decembri 2011 bankami za úvery poskytované domácnostiam na nehnuteľnosti s dobou trvania nad 5 rokov (5,75 %).

67. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaných že dojednanie čl. II - Stavebný úver bod 2. - Veriteľ je oprávnený uspokojiť z mesačnej splátky svoje pohľadávky v naslednom poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu - je podmienka hrubo nevyvážená, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke ľubovôľu dodávateľa a teda jeho svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva. ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Započítavanie platieb spotrebiteľa veriteľom najskôr na príslušenstvo a až potom na istinu, zakladá hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je spôsobilé navyšovať náklady spotrebiteľa s úverom na rozdiel od použitia jeho platieb v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V predmetnej veci však k transformácii medziúveru na stavebný úver nedošlo a preto neplatnosť tohto ustanovenia nemá vplyv na výšku dlhu žalovaných. To isté platí aj o dojednaní čl. VIII bod 8 zmluvy, pričom súd všetky neoprávnené žalobcom zúčtované poplatky zohľadnil pri určovaní výšky dlžnej istiny, a v konaní nebolo zistené, že by žalobca svoje nesplatené alebo premlčané pohľadávky "uhradil" peňažnými prostriedkami z účtu žalovaných.

68. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

69. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne úspešnejší žalobca (jeho úspech predstavuje suma 10828,85 eura pozostávajúca z istiny - 9360, 03 eur , úrokov do zosplatnenia - 678,99 Eur , ako aj z úrokov z omeškania do dňa vyhlásenia rozsudku vo výške 789,83 eura), má nárok na náhradu trov konania voči prevažne neúspešnejším žalovaným v rozsahu 60,84 %. Súd vychádzal z toho, že žalobou si žalobca uplatnil 10628,70 eura ako aj úrok z úveru, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 1123,37 eura a úrok z omeškania predstavujúci ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 896,89 eura, (teda spolu s ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa domáhal zaplata 12648,96 eur).

71. Žalobca bol v konaní neúspešný vo zvyšnej časti uplatneného nároku t.j. 1820,11 Eur v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje 14,38 % žalobcom uplatneného nároku.

72. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca v konaní úspešný v rozsahu 85,62 % a žalovaný 1/ a žalovaná 2/ v rozsahu 14,38%. Čistý úspech žalobcu v konaní (po odčítaní úspechu žalobcu od jeho neúspechu 85,62 - 14,38) tak predstavoval 71,24 %, preto súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému 1/ a žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,24 %.

73. Súd pri rozhodovaní o úspechu v spore prihliadal nie len na porovnanie uplatnenej a priznanej istiny, ale zároveň zohľadnil aj žalobcom požadované príslušenstvo t.j. úroky z omeškania a úroky , nakoľko tieto vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu predstavovali v porovnaní s uplatnenou istinou významnú časť uplatneného nároku. Pomer priznanej žalovanej pohľadávky (vrátane priznaného príslušenstva) a nepriznaného príslušenstva teda takýto postup odôvodňoval.

74. Tu je potrebné poukázať najmä na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR - 1 MCdo 1/2004 zo dňa 27.4.2014 uverejnenom v zbierke rozhodnutí a stanovísk vo veciach občianskoprávných, obchodných a správnych 4/2005 pod číslom 34 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Obo/40/2014 zo dňa 08.03.2017 a uznesenie Vrchného súdu v Olomouci z 26. júla 2006, sp. zn. 7 Cmo 507/2005 z obsahu ktorých vyplýva, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania treba za predmet konania považovať nie len istinu ale aj uplatnené príslušenstvo.

75. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca v konaní úspešný v rozsahu 85,62 % a žalovaný 1/ a 2/ v rozsahu 14,38 %. Čistý úspech žalobcu v konaní tak predstavoval 71,24 %, preto súd rozhodol tak , že žalobca má voči žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania(pričom tieto zahŕňajú ako trovy konania pred súdom prvej inštancie tak aj trovy odvolacieho konania) v rozsahu 71,24 %.

76. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Piešťany

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- e) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej